

Katja: Venteværelset

Venteværelset er lyst, badet i naturligt lysindfald.

Det ligner et rum i en herskabsvilla - højt til loftet, møbler i egetræ, specialdesignede sofaer, der snor sig gennem rummet.

Siddende yderst ved døren er et ungt, smukt par, lange uldfrakker, nystrøgede skjorter, hans og hendes version af en laksko. De kigger udtryksløst op, når nye patienter træder ind i rummet - få sekunder efter er blikket endnu engang rettet mod gulvet. De passer så smukt ind i denne Hellerup villa.

Bag en glsrude sidder to receptionister, der tager imod hver nye patient. Glasruden giver en illusion af privatliv, mens man kan høre hvert et ord, der bliver sagt. Patienterne hvisker deres foretagende og receptionisten konfirmerer deres aftale med klar stemme.

Jeg venter på at passe ind.

Jeg venter på at være ægte glad igen.

Jeg venter på en forløsning, jeg aldrig ved om kommer.

Jeg venter på endelig at kunne give de gode nyheder.

Jeg venter på at kunne forstå meningen med det hele.

Jeg venter på, at Jonas endelig indser, at det hele er min skyld, og at en anden kvinde vil gøre hans liv nemmere.

Jeg venter på ikke længere at vente.

Jeg venter på to streger.

Jeg venter på dig, min skat.